

В. В. Кілеса

Ложко В'ячеслав Федорович

ЛОЖКО В'ячеслав Федорович (29. 03. 1940, м. Комсомольськ-на-Амурі, РФ – 04. 03. 2023, смт Коктебель Феодосій. міськради, АР Крим) – поет, публіцист, громадсько-культурний діяч. Член НСПУ (2004), СП Росії (2001), НСЖУ (1991), Міжнар. федерації журналістів (2003), Асоц. діячів естрад. мистецтва України (2003). Заслужений діяч мистецтв АР Крим (2001). Міжнар. літ. премія «Поезія» (2000). Закін. Ленінгр. інститут фізичної культури (нині С.-Петербурґ, 1966). Дит. та шкіль. роки провів у м. Дніпродзержинськ (нині Кам'янське Дніпроп. обл.), від 1968 – у смт Коктебель. Займався спортом, працював тренером з боксу й акробатики, інструктором турбази «Примор'я», екскурсоводом Феодосій. бюро подорожей і екскурсій, єгером Карадаз. природ. заповідника. Друкувався від 1973: в газетах «Киевские новости», «Днепр вечерний», «Крымские известия», «Крымская правда», «Все для Вас», рос. періодиці, а також у журналах для дітей – «Барвінок», «Зелите» (Латвія), «Колобок» та «Гусельки» (Росія). Для творчості Л. характерні різноманітні тем, широта поет. інтересів – від жартівливо-хмельних хаямів. рядків і щирого вболівання за долю Криму – до тривож. погляду на власну душу, пошуку морал. опори в щоден. прагненні вижити. Від 1997 – засн. і голова громад. організації «Відродження культури смт Коктебель». Того ж року Л. створив літ.-муз. салон «Богдан», в якому виступили багато відомих літераторів та культур. діячів Криму, України, Росії, Білорусі та ін. країн. З його ініціативи у Коктебелі встановлено пам'ятники М. Гумільову, М. Волошину, названо чимало вулиць іменами відомих письменників. Автор багатьох публіцист. статей укр. та рос. мовами, в яких привертає увагу до проблем Коктебеля, відродження його минулої твор. слави. Майстер спорту СРСР з боксу (1962), почес чл. Дніпроп. патріот. клубу «Пам'ять» (2008).

Основні твори

Храни меня, мой талисман. К., 1990; Сказка Крыма. К., 1991; Август за окном. Москва, 1992; Сердолик. Москва, 1993; Чаша жизни. К., 1994; Звезда над Карадагом. Москва, 1994; Крыло любви, крыло удачи. К., 1995; Свободный полет. Москва, 1995; Деревья разлуки. Москва, 1995; Привкус осени. Сф., 1997; Ты любовью согрей свой век. Сф., 1997; Планета любви. Сф., 1998; Избранное. К., 1999; Крымское утро. Феодосия, 1999; Живу на Земле. К., 2002; Звезда над Коктебелем. Сф., 2003; Мой Коктебель. Дн., 2004; Обрести себя. Сф., 2005; Предназначение. Сф., 2008; Афоризмы Славы Коктебельского. Сф., 2009; В четыре строчки все сказать. Сф., 2010.

Рекомендована література

1. Ветров М. Вячеславу Ложко – 60 // Победа. 2000, 30 берез.;
2. Кобзев Н. Его гнули, а он не согнулся // Крым. время. 2001, 12 июня.

Бібліографічний опис:

Ложко В'ячеслав Федорович / В. В. Кілеса // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56181>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).